

KRYJOMY (6) ai

o jasne.

sg m N kryjomy (1). ◇ I kryjomym (1). ◇ n A kryjomé (1). ◇ pl N subst kryjomé (1). ◇ A subst kryjomé (1). ◇ I f kryjom(e)mi (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.

Ukryty, skryty, tajemny (6) : KochOdpr B4v; Ták więc ímok/ vpátrzywízy gniazdo krijomé/ Słowiczki liché zbiéra/ á íwé łákomé Gárdło pášie KochTr 3; GosłCast 53.

Wyrażenie: »kryjomym obyczajem« = po kryjomu (1): teyże nocy bez światlá/ bez wodzá/ vchodzył kryjomym y pokątnym obyczáiem SkarŻyw 244.

Zestawienie: »księgi kryjome« = apokryfy (1): Co íię tknie kłiąg/ ktore Apokryfami/ to íeft kryjomemi zową BudBib c2.

Szeregi: »jawny i kryjomy« (1): Tobie íáwné/ y krijomé Złości náíze íą wiadomé. KochPs 137.

»kryjomy i pokątny« (1): SkarŻyw 244. Cf Wyrażenie.

Synonimy: potajemny, skryty, tajemny, ukryty.

WG